

sibentens Huusleiegodtgjørelse netop fastsat til 500 Rd., men der er ikke sat noget Bignende for Amtmændene, og deri ligger ligefrem, at der her maa være et vidt Spillerum. Men dernæst er der en anden Omstændighed, som gjør, at dette Exempel heller ikke er analogt, nemlig at Oberpræsidenten i Kjøbenhavn ikke behøver noget Locale til Contoirhold, hvilket derimod er nødvendigt for Amtmændene, nemlig Amtmanden for Kjøbenhavns Amt, der tillige er Stiftamtmand. Jeg har seet et Sted, jeg troer det er i Anmærkningerne til Finantsloven for forrige Aar, at Stiftamtmanden i Kjøbenhavn betaler 400 Rd. for sit Contoirlocale; naar man nu fastsætter hele hans Huusleiegodtgjørelse til 500 Rd., saa faaer han kun 100 Rd. til sin egen Huusleie, men dersom man gaaer frem paa denne Maade, saa gjør man Bestemmelsen i Loven af 19de Februar, at Amtmændene skulle have Huusleiegodtgjørelse, til en Illusion. Jeg troer saaledes, at det af reelle Grunde er nødvendigt at forkaeste dette Forslag. Der er desuden ogsaa formelle Grunde, der bevæge mig til at tilraade Thinget det, den Omstændighed nemlig, at det ikke stemmer overeens med den Simpelt, man ellers har søgt at indføre i Finantsloven. Hvor meget hver enkelt Amtmand skal have i Huusleiegodtgjørelse er Oplysninger, som høre hjemme i Anmærkningerne, men de have ikke deres rette Plads i Finantsloven. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand ikke skulle være tilfands at tage sit Endringsforslag tilbage, maa jeg derfor tilraade Thinget at forkaeste det.

Winther: Jeg skal med Hensyn til det, der blev httret af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), gjøre et Par Bemærkninger. Naar han mener, at man nu ikke skal gjøre nogen Anstrengelse for at faae tilveiebragt Nedsættelser i de Forbringer, som ere overdrevne med Hensyn til Amtmændenes Lønning (Tscherning: Det har jeg ikke sagt!) — saaledes skrev jeg det op, da den ærede Rigsdagsmand talte — saa kan jeg ikke deri være enig med ham, idet jeg mener, at man overalt, hvor man bliver opmærksom paa Sligt, bør gjøre Forslag i saa Henseende, men i ethvert Tilfælde henlede

saavel Ministeriets som ogsaa de udenfor Staaendes Opmærksomhed paa, hvilke Forbringer der kunne gjøres i Henhold til Love, der ere mindre bestemte i deres Udtryk. Jeg vil forøvrigt efter det, der blev udtalt af den ærede Ordfører, erklære, at det væsentligt har været min Hensigt med det stillede Endringsforslag, saaledes som det her foreligger, at søge bevirket, at der kunde komme en særlig Lov til nærmere Forklaring af og Bestemmelse om det paagældende Sted i Loven af 19de Februar 1861. Jeg troer, at der i det Finantsbudget, som her foreligger, findes flere Poster, som opfordre dertil, og uden at indlade mig paa at behandle disse andre Poster, haaber jeg, at den ærede Formand ikke har noget imod, at jeg nævner dem. Der er nemlig, foruden Huusleiegodtgjørelse, nogle senere Poster, saasom: Udgifter til Skatter for Amtmændenes Boliger, Reparationer, Hovedreparationer og Vedligeholdelsesomkostninger, som løbe op til ikke ubetydelige Summer. Dersom nu dette Udtryk: „fri Bolig“ havde en og samme Betydning over det Hele, at den Mand, der havde en saadan Bolig, skulle være fritaget for nogenformelt Afgift af Bygningen, saa vilde jeg finde, at Ministeriet havde handlet rigtigt ved at gaae frem paa den Maade, det har gjort med Hensyn til disse af mig i Forbigaaende nævnte Poster, idet det nemlig har lagt den hele Byrde over paa Statskassen; men der er andre Embedsmænd, der have fri Bolig, med Hensyn til hvilke det udtrykkelig er bestemt, at de skulle betale Bygningsstat og enhver anden Stat og Afgift af Bygningen, som det paaligger en Bruger at udrede. Dette gjælder f. Ex. om Rectorerne ved de lærde Skoler; det findes i Loven af 28de Marts 1855, § 1, sidste Passus under a. Det er altsaa et Udtryk, der maaskee kan have forskjellig Betydning. Jeg antager, at dette Udtryk bør have samme Betydning i Loven af 19de Februar 1861, som det har i en anden Lov, der for ikke ret længe siden er bleven vedtaget; men uden nu at gaae nærmere ind paa dette, skal jeg tillade mig at henstille til det ærede Ministerium, om det ikke kunde være rettest, at hele dette Forhold om fri Bolig og Huusleiegodtgjørelse blev nærmere bestemt ved en Tillægslov til Loven af 19de